

fætning til hvad der er sagt af mig, idet den nævnte ærebe Rigsdagsmand skulde ville en Sammenbragning, jeg derimod en Sprede, en Afstillelse af Archivvæsenet — men Saa-
dant er ikke Tilfældet. Den ærebe Ordfører har omtalt, at der altid i Rigsdagen har været udtalt et Ønske om at forene det hele Archiv-
væsen, men den ærebe Ordfører maa ikke glemme, at dette Ønskes Udtalelse har fundet Sted, da der ikke var Tale om Kongerigets særlige Mi-
nisterier, men da det gjaldt hele Statens Archiv-
væsen, og det er ogsaa netop det, jeg gaaer ud fra. Jeg gaaer ud fra, at alle de Archi-
valier, der ikke bruges til den daglige Besty-
relse, efterhaanden skulde gaae over til det fælles Archiv, og det er netop paa Grund af, at der da bliver saa overordentlig lidt tilbage, at jeg mener, at det Forslag, som her er stillet af Regjeringen, og som skal slaas fast, er for dyrt; thi jeg kommer rigtignok til at modsigge den ærebe Ordfører, naar han mener, at vort Forslag skulde blive dyrere end Regjeringens. Nei, der er den store Forskjel, at naar det Forslag, som foreligger fra Regjeringen, vedtages, saa er det eengang for alle fastslaaet, at der idetmindste skal udgives en 7,000 Rb. om Aaret til Kongerigets særlige Archivvæsen, hvorimod vort Forslag gaaer ud paa, at der kun skulde bevilges 2,400 Rb. aarlig til at vedelægge Hjælpen med, saaledes at de øvrige Summer, der staae opførte her, kunne bortfalde. Efterhaanden som denne Udtømmelse af Archiverne finder Sted, kunne alle de Folk, der staae opførte i Lovudkastet, foruden dem, som allerede ere i Tjeneste, undværes, og jeg troer virkelig ikke, at vort Ændringsforslag kan forklares paa den Maade, at den afdøde Embedsmand, hvis Post Ministeren ifølge sit eget Forslag for aabne Døre og for hele Folket har erklæret at skulle indbrages, derved atter kunde dukke op — det troer jeg er en Fortolkning, der er altfor stærk. Dersom vort Forslag antages, er der vistnok al Sandsynlighed for, at efterhaanden som de Embedsmænd, der nu for tiden ere ansatte, og som i vort Forslag kun løselig omtales, netop fordi man ikke vil slaas dem fast som pensionsberettigede Embedsmænd, enten paa Grund af Svagelighed eller af andre Grunde afgang paa Bartpenge eller paa

Pension, vil det ved Finantsloven komme til Forhandling, om ikke, naar Udtømmelsen af Archiverne, Overleveringen af Archivalierne til Fællesstaten vil være foregaaet, disse Poster skulde indbrages. Der kan altsaa i Virkeligheden aldrig være Tale om, at Ordningen efter vort Forslag bliver dyrere end efter Regjeringens. Vi have desuden ikke foreslaaet, hvad den ærebe Ordfører gif ud fra, at de her omtalte skulde stilles paa lige Fod med Kongerigets øvrige Contoirchefer og Fuldmægtige, og er der ikke, efterhaanden som Forretningerne ved Hjælp af de 2,400 Rb. forringes, god Anledning til netop ikke at stille dem paa samme Fod som Kongerigets øvrige Embedsmænd. Der er jo netop den Grund — og hvilken anden Grund var der for os til i forrige Aar ikke at lade dem flyde ind i den fælles Lønningslov — at man i Henhold til den fore-
staaende Ordning ikke vishede at slaas disse Poster fast, og naar Arbeidet, som sagt, ved Hjælp af Assistancessummen, som Ministeren selv har erklæret skal anvendes til at bringe en heel Deel Archivalier over til Geheimearchivet, er forringet, hvorfor skulde vi saa beholde det store Embeds personale, og hvad Grund er der da til at sætte de her omhandlede Embedsmænd op i Lønning i Lighed med andre Embedsmænd? Med Hensyn til alle andre Forretninger i Ministerierne vil man kunne sige, at de tiltage meget, og derfor kan det være ganske passende at lade Embedsmændene tilflyde Uderstillag, men jeg veed ikke, hvorfor det Billighedshensyn, som den ærebe Taler gjorde gjældende, skulde komme disse Embedsmænd tilgode, hvis Forretninger jo ifølge Ministerens eget Forslag hver Dag ville forringes. Jeg kan saaledes ikke see rettere, end at vort Forslag maa blive billigere end Ministerens, og tillader mig gjentagende at anbefale det.

Indenrigsministeren ad interim:

Ja, efterat der er givet den Forklaring af det stillede Ændringsforslag, og jeg skjønner heller ikke andet, end at den maa være rigtig, kan jeg ikke gaae ind derpaa, og hvis Loven fik en saadan Skikkelse, som den ved Ændringsforslagets Vedtagelse vilde faae, maatte jeg foretrække at blive ved den bestaaende Tingenes